

Byla T-439/09

John Robert Purvis prieš Europos Parlamentą

„Europos Parlamento narių išlaidų kompensavimą ir išmokų mokėjimą reglamentuojančios taisyklės — Papildomo pensijų kaupimo sistema — Atsisakymas išmokėti dalį papildomos savanoriškai sukauptos pensijos kaip vienkartinę išmoką — Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas — Įgytos teisės — Teisėti lūkesčiai — Proporcingumas“

2011 m. spalio 18 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas . . . II - 7239

Sprendimo santrauka

1. *Ieškinys dėl panaikinimo — Aktai, dėl kurių galima pareikšti ieškinį — Europos Parlamento sprendimas atsisakyti išmokėti Parlamento nariui dalį jo papildomos savanoriškai sukauptos pensijos kaip vienkartinę išmoką
(EB 230 ir 241 straipsniai)*
2. *Parlamentas — Europos Parlamento narių išlaidų kompensavimą ir išmokų mokėjimą reglamentuojančios taisyklės — Parlamento biuro sprendimas, kuriuo iš dalies keičiamos Parlamento narių papildomo savanoriško pensijų kaupimo sistemos taisyklės ir panaikinama galimybė dalį šios pensijos išmokėti kaip vienkartinę išmoką — Įgytos teisės — Pažeidimas — Nebuvimas*

3. *Parlamentas — Europos Parlamento narių išlaidų kompensavimą ir išmokų mokėjimą reglamentuojančios taisyklės — Parlamento biuro sprendimas, kuriuo iš dalies keičiamos Parlamento narių papildomo savanoriško pensijų kaupimo sistemos taisyklės ir panaikinama galimybė dalį šios pensijos išmokėti kaip vienkartinę išmoką — Teisinio saugumo principas — Sutarčių tęstinumo principas — Pažeidimas — Nebuvimas*
4. *Parlamentas — Europos Parlamento narių išlaidų kompensavimą ir išmokų mokėjimą reglamentuojančios taisyklės — Parlamento biuro sprendimas, kuriuo iš dalies keičiamos Parlamento narių papildomo savanoriško pensijų kaupimo sistemos taisyklės ir panaikinama galimybė dalį šios pensijos išmokėti kaip vienkartinę išmoką — Biuro kompetencija padaryti taisyklių, kuriomis grindžiamas minėtas sprendimas, pakeitimus (EB 199 straipsnio pirma pastraipa)*
5. *Parlamentas — Europos Parlamento narių išlaidų kompensavimą ir išmokų mokėjimą reglamentuojančios taisyklės — Parlamento biuro sprendimas, kuriuo iš dalies keičiamos Parlamento narių papildomo savanoriško pensijų kaupimo sistemos taisyklės ir panaikinama galimybė dalį šios pensijos išmokėti kaip vienkartinę išmoką — Negaliojimas atgaline data — Teisinio saugumo principas — Pažeidimas — Nebuvimas*
6. *Parlamentas — Europos Parlamento narių išlaidų kompensavimą ir išmokų mokėjimą reglamentuojančios taisyklės — Parlamento biuro sprendimas, kuriuo iš dalies keičiamos Parlamento narių papildomo savanoriško pensijų kaupimo sistemos taisyklės ir panaikinama galimybė dalį šios pensijos išmokėti kaip vienkartinę išmoką — Teisėtų lūkesčių apsaugos principas — Pažeidimas — Nebuvimas*
7. *Parlamentas — Europos Parlamento narių išlaidų kompensavimą ir išmokų mokėjimą reglamentuojančios taisyklės — Parlamento biuro sprendimas, kuriuo iš dalies keičiamos Parlamento narių papildomo savanoriško pensijų kaupimo sistemos taisyklės ir panaikinama galimybė dalį šios pensijos išmokėti kaip vienkartinę išmoką — Vienodo požiūrio principas — Pažeidimas — Nebuvimas (Tarybos reglamentas Nr. 1292/2004)*
8. *Parlamentas — Europos Parlamento narių išlaidų kompensavimą ir išmokų mokėjimą reglamentuojančios taisyklės — Parlamento biuro sprendimas, kuriuo iš dalies keičiamos Parlamento narių papildomo savanoriško pensijų kaupimo sistemos taisyklės ir panaikinama galimybė dalį šios pensijos išmokėti kaip vienkartinę išmoką — Proporcingumo principas — Pažeidimas — Nebuvimas*

9. *Parlamentas — Europos Parlamento narių išlaidų kompensavimą ir išmokų mokėjimą reglamentuojančios taisyklės — Parlamento biuro sprendimas, kuriuo iš dalies keičiamos Parlamento narių papildomo savanoriško pensijų kaupimo sistemos taisyklės ir panaikinama galimybė dalį šios pensijos išmokėti kaip vienkartinę išmoką — Pareiga prieš priimanant minėtą sprendimą pasikonsultuoti su Parlamento generaliniu sekretoriumi ir kvestorių kolegija — Pažeidimas — Nebuvimas*
(Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių 21 straipsnio 2 dalis)
10. *Parlamentas — Europos Parlamento narių išlaidų kompensavimą ir išmokų mokėjimą reglamentuojančios taisyklės — Parlamento biuro sprendimas, kuriuo iš dalies keičiamos Parlamento narių papildomo savanoriško pensijų kaupimo sistemos taisyklės ir panaikinama galimybė dalį šios pensijos išmokėti kaip vienkartinę išmoką — Sąžiningumo principas vykdant sutartis — Pažeidimas — Nebuvimas*

1. Nagrinėjant ieškinį dėl Europos Parlamento sprendimo atsisakyti išmokėti Parlamento nariui dalį jo papildomos (savanoriškai sukauptos) pensijos kaip vienkartinę išmoką panaikinimo ieškovo nurodyti ieškinio pagrindai, kuriais jis grindžia savo prašymą, aiškintini taip, kad jie pateikti tik neteisėtumu grindžiamam prieštaravimui paremti, kuris formaliai nurodytas atskirai, ginčijant šios institucijos biuro sprendimą, kuriuo paremtas minėtas Parlamento sprendimas.

numatyta, kad Parlamento narys gali dalį savo pensijos gauti kaip vienkartinę išmoką, todėl Parlamento Finansinių reikalų generalinis direktoratas neturėjo jokios diskrecijos ir galėjo tik atmesti šia nuostata grindžiamą ieškovo prašymą.

(žr. 29 ir 31 punktus)

Šiuo biuro sprendimu panaikintas Parlamento narių papildomo (savanoriško) pensijų kaupimo sistemos taisyklių, pateiktų Parlamento narių išlaidų kompensavimo ir išmokų mokėjimo taisyklių VII priede, 4 straipsnis, kuriame buvo

2. Europos Parlamento narys negali remtis savo įgytų teisių pažeidimu, kai nori užginčyti šios institucijos biuro sprendimo, kuriuo iš dalies keičiamos Parlamento narių papildomo (savanoriško) pensijų

kaupimo sistemos taisyklės, pateiktos Parlamento narių išlaidų kompensavimo ir išmokų mokėjimo taisyklių VII priede, ir panaikinama galimybė dalį šios pensijos išmokėti kaip vienkartinę išmoką, teisėtumą, nes veiksny, lemiantis teisės į papildomą pensiją atsiradimą, Papildomo pensijų kaupimo sistemos taisyklių 1 straipsnio 1 dalyje apibrėžtas kaip diena, kai Parlamento narys baigia eiti savo pareigas. Todėl, kadangi šio sprendimo įsigaliojimo dieną ieškovas dar nebuvo baigęs eiti savo pareigų, jis dar nebuvo įgijęs teisės į pensiją.

trečdalį per tuos pačius metus į pensiją įgytų teisių.

(žr. 44–46 punktus)

3. Europos Parlamento narys negali remtis su „sutartimi dėl papildomos pensijos susijusiu“ teisinio saugumo principu ir sutarčių tęstinumo principo pažeidimu, kai nori užginčyti šios institucijos biuro sprendimo, kuriuo iš dalies keičiamos Parlamento narių papildomo (savanoriško) pensijų kaupimo sistemos taisyklės, pateiktos Parlamento narių išlaidų kompensavimo ir išmokų mokėjimo taisyklių VII priede, ir panaikinama galimybė dalį šios pensijos išmokėti kaip vienkartinę išmoką, teisėtumą.

Iš tiesų principas, pagal kurį ieškovas gali remtis įgyta teise, tik jei tokią jo teisę lėmęs veiksny atsirado pagal teisės aktus, galiojusius iki tokios sistemos, kurią jis ginčija savo ieškinyje, pakeitimo, nustatytas su Bendrijų pareigūnais susijusioje teismo praktikoje, taikytinas bendrai ir, konkrečiai kalbant, Europos Parlamento nariams, kurių papildomo pensijų kaupimo sistemos esminis specifinis elementas yra toks pats kaip ir Bendrijų pareigūnų pensijų sistemos, nes pagal abi sistemas atliekamas aktuarinis apskaičiavimas, pagal kurį metinės įmokos turi atitikti vieną

Iš tiesų Europos Parlamento narių papildomo pensijų kaupimo sistemos sukūrimas ir prireikus jos pakeitimas turi būti laikomi vidaus organizavimo priemonėmis, skirtomis užtikrinti tinkamą Europos Parlamento veikimą, todėl patenka į viešosios valdžios įgaliojimų, kurie suteikti Parlamentui, kad jis galėtų vykdyti Sutartimis jam pavestas funkcijas, sritį. Praktiškai vienas iš pagrindinių kiekvienos parlamentinės sistemos rūpesčių – užtikrinti parlamento narių, kaip tautai turinčių tarnauti jos atstovų, nepriklausomumą, įskaitant finansinį. Šiuo klausimu pabrėžtina, kad tinkamo finansinio atlyginimo garantija,

užtikrinanti Parlamento nario nepriklausomumą, negali būti ribojama tik įgaliojimų laikotarpiu, tačiau turi tinkamai apimti ir pereinamąjį laikotarpį pasibaigus šiems įgaliojimams, ir ja remiantis turi būti numatyta pensija, nustatoma atsižvelgiant į laikotarpio, per kurį asmuo buvo Parlamento narys, trukmę.

Iš to matyti, kad ginčijama papildomo pensijų kaupimo sistema yra teisės nuostatų, kuriomis siekiama atsižvelgiant į visuotinį interesą užtikrinti Parlamento narių finansinį nepriklausomumą, dalis.

Todėl iš šios sistemos Parlamentui ir jo nariams kylančios teisės ir pareigos sietinios su juos jungiančiu tarnybiniu ryšiu, taigi jos kyla ne iš sutarčių, o pagal viešąją teisę. Šiuo atžvilgiu pabrėžtina, kad aplinkybė, jog Parlamento narys laisvai pasirinko šią sistemą, nekeičia jo ryšio su Parlamentu pobūdžio, kuriam ir toliau taikoma viešoji teisė.

(žr. 59–62 punktus)

4. Europos Parlamento narys negali ginčyti šios institucijos biuro sprendimo, kuriuo iš dalies keičiamos Parlamento narių papildomo (savanoriško) pensijų kaupimo

sistemos taisyklės, pateiktos Parlamento narių išlaidų kompensavimo ir išmokų mokėjimo taisyklių VII priede, ir panaikinama galimybė dalį šios pensijos išmokėti kaip vienkartinę išmoką, teisėtumo remdamasis biuro kompetencijos jį priimti nebuvimu.

Kai taisyklės yra Parlamento vidaus organizavimo priemonių dalis, jos patenka į Parlamento kompetencijos ir priemonių, kurių jis turi imtis pagal EB 199 straipsnio pirmą pastraipą, taikymo sritį. Papildomo pensijų kaupimo sistemos sukūrimas ir prirėkus pakeitimas turi būti laikomi tokiomis priemonėmis.

(žr. 64 punktą)

5. Europos Parlamento narys negali remtis teisinio saugumo principo pažeidimu, kai nori užginčyti šios institucijos biuro sprendimo, kuriuo iš dalies keičiamos Parlamento narių papildomo (savanoriško) pensijų kaupimo sistemos taisyklės, pateiktos Parlamento narių išlaidų kompensavimo ir išmokų mokėjimo taisyklių VII priede, ir panaikinama galimybė dalį šios pensijos išmokėti kaip vienkartinę išmoką, teisėtumą, nes ši galimybė

panaikinta tik nuo dienos, kai šis sprendimas buvo įteiktas visiems Parlamento nariams, ir jis, atsižvelgiant į tai, kad negaliojo atgaline data, neturėjo įtakos Parlamento nariams, kurių įgaliojimai baigėsi iki minėtos datos, taigi tiems, kurie buvo įgiję teises į papildomą pensiją.

(žr. 65 ir 66 punktus)

laikyti Parlamento suteikta garantija, kad pagal šią sistemą nustatytos sąlygos ateityje nebus pakeistos. Taip pat informacija, kuri pagrįstų teisėtus suinteresuotojo asmens lūkesčius, negalima laikyti nei Parlamento administracijos pateiktų preliminarinių jo pensijos skaičiavimų, nei šiuo atžvilgiu kaip pavyzdys atliktų ne pelno siekiančios asociacijos „Fonds de pension – députés au Parlement européen“ skaičiavimų, nei Parlamento biuro pripažinimo, kad egzistuoja pareiga užtikrinti įsipareigojimų, prisiimtų papildomo pensijų kaupimo sistemos dalyvių atžvilgiu, laikymąsi, nepaisant fondo padėties.

(žr. 70–75 punktus)

6. Europos Parlamento narys negali remtis teisėtų lūkesčių principo pažeidimu, kai nori užginčyti šios institucijos biuro sprendimo, kuriuo iš dalies keičiamos Parlamento narių papildomo (savanoriško) pensijų kaupimo sistemos taisyklės, pateiktos Parlamento narių išlaidų kompensavimo ir išmokų mokėjimo taisyklių VII priede, ir panaikinama galimybė dalį šios pensijos išmokėti kaip vienkartinę išmoką, teisėtumą, nes informacija, kuria jis remiasi norėdamas įrodyti tokį pažeidimą, nėra tiksli, besąlyginė ir neprieštaringa.

Šiuo klausimu pažymėtina, kad paprastos aplinkybės, jog galimybė gauti dalį papildomos pensijos kaip vienkartinę išmoką egzistavo nuo to laiko, kai šis Parlamento narys tapo papildomo pensijų kaupimo sistemos dalyviu, negalima

7. Europos Parlamento narys negali remtis vienodo požiūrio principo pažeidimu, kai nori užginčyti šios institucijos biuro sprendimo, kuriuo iš dalies keičiamos Parlamento narių papildomo (savanoriško) pensijų kaupimo sistemos taisyklės, pateiktos Parlamento narių išlaidų kompensavimo ir išmokų mokėjimo taisyklių VII priede, ir panaikinama galimybė dalį šios pensijos išmokėti kaip vienkartinę išmoką, teisėtumą remdamasis Parlamento narių papildomo pensijų kaupimo sistemos pakeitimų, padarytų įsigaliojus šiam sprendimui, palyginimu su Europos Komisijos ir Sąjungos teismų narių pensijų sistemos pakeitimais, padarytais įsigaliojus Reglamentui Nr. 1292/2004, iš dalies keičiančiam Reglamentą Nr. 422/67/EEB, Nr. 5/67/Euratomas, nustatančiam Komisijos pirmininko ir narių, Teisingumo Teismo pirmininko, teisėjų, generalinių advokatų

ir sekretoriaus [kanclerio] bei Pirmosios instancijos teismo pirmininko, narių ir sekretoriaus [kanclerio] tarnybines pajamas.

priemonės jų atžvilgiu galėjo būti laikomasi skirtingo požiūrio.

(žr. 86, 87 ir 89 punktus)

Iš tiesų, priešingai nei Komisijos ir Sąjungos teismų narių pensijų sistemos pakeitimų, padarytų Reglamentu Nr. 1292/2004, atveju, Parlamento narių papildomo pensijų kaupimo sistemos pakeitimai, padaryti įsigaliojus 2009 m. balandžio 1 d. biuro sprendimui, nepakeitė pensijos, kurios galėjo tikėtis šiai sistemai priklausantys asmenys, aktuarinės vertės.

8. Europos Parlamento narys negali remtis proporcingumo principo pažeidimu, kai nori užginčyti šios institucijos biuro sprendimo, kuriuo iš dalies keičiamos Parlamento narių papildomo (savanoriško) pensijų kaupimo sistemos taisyklės, pateiktos Parlamento narių išlaidų kompensavimo ir išmokų mokėjimo taisyklių VII priede, ir panaikinama galimybė dalį šios pensijos išmokėti kaip vienkartinę išmoką, teisėtumą, nes įgyvendindamas savo kompetenciją reglamentuoti Parlamento narių papildomo pensijų kaupimo sistemą Parlamentas galėjo teisėtai siekti šiame sprendime nurodytų tikslų, ir priemonės, kurių imtasi pagal šį sprendimą norint įgyvendinti šiuos tikslus, buvo tinkamos tai padaryti, o galimybės dalį pensijos išmokėti kaip vienkartinę išmoką panaikinimas buvo mažiausiai papildomo pensijų kaupimo sistemai priklausantį asmenį varžanti priemonė.

(žr. 93, 94, 114, 116 ir 117 punktus)

Todėl, kadangi, viena vertus, Europos Parlamento narių ir, kita vertus, Komisijos bei Sąjungos teismų narių teisinė ir faktinė situacijos iš esmės skiriasi, kiek tai susiję su padarytų jų pensijos sistemos pakeitimų poveikiu, įsigaliojus atitinkamai minėtam Parlamento biuro sprendimui ir Reglamentui Nr. 1294/2004, nustatant tokias pereinamojo laikotarpio

9. Europos Parlamento narys negali remtis Parlamento narių išlaidų kompensavimą ir išmokų mokėjimą reglamentuojančių taisyklių 29 straipsnio, pagal kurį laikydami pirmininko nurodymų kvestoriai ir generalinis sekretorius prižiūri,

kad šios taisyklės būtų tinkamai aiškinamos ir griežtai taikomos, pažeidimu, kai nori užginčyti šios institucijos biuro sprendimo, kuriuo iš dalies keičiamos Parlamento narių papildomo (savanoriško) pensijų kaupimo sistemos taisyklės, pateiktos Parlamento narių išlaidų kompensavimo ir išmokų mokėjimo taisyklių VII priede, ir panaikinama galimybė dalį šios pensijos išmokėti kaip vienkartinę išmoką, teisėtumą, nes šioje nuostatoje kalbama tik apie Parlamento narių išlaidų kompensavimą ir išmokų mokėjimą reglamentuojančių taisyklių aiškinimą ir taikymą, o ne jų pakeitimą. Be to, biuras turėjo kompetenciją šias taisykles iš dalies pakeisti. Taip pat pabrėžtina, kad sprendimas, kuriuo iš dalies keičiamos šios taisyklės, priimtas remiantis minėto generalinio sekretoriaus pasiūlymu ir kad pagal Parlamento darbo tvarkos taisyklių 21 straipsnio 2 dalį kvestoriai dalyvauja biuro susirinkimuose patariamojo balso teise.

(žr. 121–123 punktus)

10. Europos Parlamento narys negali remtis sąžiningumo principo vykdant sutartis pažeidimu, kai nori užginčyti šios institucijos biuro sprendimo, kuriuo iš dalies keičiamos Parlamento narių papildomo (savanoriško) pensijų kaupimo sistemos taisyklės, pateiktos Parlamento narių išlaidų kompensavimo ir išmokų mokėjimo taisyklių VII priede, ir panaikinama galimybė dalį šios pensijos išmokėti kaip vienkartinę išmoką, teisėtumą, nes Parlamento nario ir Parlamento santykiai grindžiami juos siejančiu tarnybinio ryšiu, todėl patenka į viešosios valdžios įgaliojimų, kurie suteikti Parlamentui, kad jis galėtų vykdyti Sutartimis jam pavestas funkcijas, sritį.

(žr. 124–126 punktus)